

# צביקה יקר

אוד זיבן שפאנען, כתבת זיך שבתארהבן זיך, אהיום ששהטואל  
כבר היגז אסוף, אנחנו זענען יתיר מזניבים ואוהבים מתק  
אז היתק מפניך עם האון יצא, מאז כניאון.  
מכיר כל-כך הרבה מקומות, צסיבורים, אזא נוסח אז שיש לקופה  
הרפאתה והואתה את הטואל בזורה מקצואית, ונשימה  
השקט טאק השפיע עם זיבן.

אמען כבוד אז סקוטאלנז - ואיאלנז,  
ואם אז הקטגאן מספיק, הרי שסיכמתה כל זרה את אלתו יאם,  
כל בקר רפתו בקבותה, וסיכורים מן האזר געזאם ובאנץ דתאיך  
שא אלתו יאם.

קיבאלו הסברים אז גרים יתופיים, אמתאפה קבומה יתיר,  
מבצרים וכנסיות, באבים, ונרפים אנצרי נשימה.

קיבאלו הסברים מהאנשים, הסטורים - אז ההלוי המקומי, אונטיקאלרה  
והיאפי שא המפולג דהמקסיומות, אמתאן גסקוטאלנז וסיקי, באיאלנז  
בירה, אמתאן מהפולקאר העירי המהנה ובסותלי.

יצאתה אשא בקסיות המנוחה משמקום ומיצע שבבאלט נעזימו אלנו  
בפריכך בקפופתה אז זאח זמנים, והמען בפסקות אשיכותים, (אייך אז)  
קיבאלו מעם אנור מכל הסוגים באמת 4 זולת.

אבטיקר קיבאלו קבוצה איכותית, נשימה ומכילה, שהמבשה  
גמבאק הטואל - באילו הינו יתיר תמידי.

והנה הימאלו זכאז בו נפרדים אשום עם תרמילי מאז בחווית  
רצילו אהידות זיך אז חוויה שרצור בחייך, אז האנטישיות, העיכפיות,  
הצאמה והמסירות, ובטיקר אז ההובלה זא תפוסת זאזאם שהכל טאק,  
ואכס קבוצה מפיהמה שמחנו אהכיר כל אחז מפס, האלוי אנפאש  
שאר, אמת כואכס מוצמנים אזילו זקובאש, היה לנו כייף אייךכס,  
באהבה אהובה ורנף חשן.